

I skoven, hvor jeg vandred

(Skovminder) af "Sang og savn" 1858

Tekst: Chr. Winther, 1858

E. Horneman.

Thomas Laub 1915

I Hornemans melodi gentages de 2 sidste linjer i hvert vers

1.

I Skoven, hvor jeg vandred,
Da jeg var ung og glad,
Er Ingenting forandret,
Ej Stub, ej Blomst, ej Blad.
Med Vemods Fryd fornemmer
Endnu min vakte Sans
De samme Fuglestemmer,
Den samme Duft og Glans.

2

End leve tusind Minder
Her fra min fjerne Vår;
Fra hver en Luft, der vinder,
Et Fordums Suk jeg får.
Skovduens Kluk og Klage
Er lige elskovsblid
Og tryller sødt tilbage
Mig til en svunden Tid.

3.

De vilde Anemoner
Har end det gamle Skær,
End klinge fjerne Toner,
Som gik mit Hjerte nær;
Den høje Poppel kroer sig
End lige stolt og rank,
Og Bækken endnu snoer sig
Om Stenen lige blank.

4.

Mig vinker hver en Bille,
Hver Sommerfugl, hver Bi,
Jeg ved nok, hvad de ville,
Og føjer mig deri:
De byde mig at lukke
Vidt op min Tankes Blik; —
I Klokkeblomstens Krukke
Credentse de mig Drik.

5.

Men Mindets Skål, de rækker,
Gør ej mit Hjerte svagt;
Det hæver sig og strækker
Sig med forynget Magt.
I dette grønne Mørke,
I Sommerduftens Flod
Det føler ny sin Styrke
Og får sit gamle Mod.

6

Thi jeg er ingen Dåre,
Som har den vamlø Skik
At spille Suk og Tåre
På Tiden, som hengik.
Ak, Alt hvad der kan tænkes
At gøre Glæden rig,
Det Bedste, der kan skænkes,
Har Tiden skænket mig.

Rasmus Villads Christian Ferdinand Winther, (29-07-1796 - 30-12-1876)
Johan Ole Emil Horneman, (13-05-1809 - 29-05-1870).
Thomas Linnemann Laub, (05-12-1852 - 04-02-1927)

<http://www.erlingmusic.dk/>